Domuz

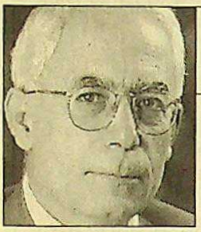

TÜRKER ALKAN

Kolay değil din adamı olmak. Bilim ve teknoloji durmadan değişiyor, ilerliyor. Yeni yaşam koşulları beliriyor. Bu değişimi izleyerek yeni anlayışlar geliştirmek gerekli. Bu da hiç kolay değil.

Merakımdan bazen 'Alo Fetva Hattı' gibi din adamlarının sorumlu olduğu yayınları izlemeye çalışıyorum. Ve çağdaş yaşamın o kadar dışında şeyler oluyor ki şaşırmamak elde değil.

Akşamları tırnak kesmek günah mıdır, cep telefonuyla boşanmak caiz midir, türünden sorular ve bu sorulara verilen yanıtlar şaşılası özellikler taşıyor.

Bazen de Diyanet, kendisine sorulmamış olan netameli alanlara dalıp tuhaf şeyler öneriyor.

Örneğin geçenlerde gözüme ilişti: Domuz etinin cinsel iktidarsızlığa yol açtığını iddia eden bir metinle ortaya çıktılar.

Malum, domuz etinin yenmesi dinen yasaklanmıştır. Bu etin yenmesine karşı Diyanet'in tavır alması da gayet doğal. Fakat, 'Domuz yerseniz cinsel iktidardan düşersiniz' diye ortaya çıkması ne kadar inandırıcı oldu, bilemem.

Cinsel iktidar, erkeklerin çok hassas olduğu bir konudur. O nedenle de halkı yönlendirmede sık sık kullanılan bir temadır. Çernobil nedeniyle çayların satılmayacağından korkan yetkililerin televizyonda çay bardaklarını başlarına dikerken söyledikleri hâlâ hatırlardadır: "Korkmayın, için için, bir miktar radyasyon iktidarsızlığa iyi gelir!"

O zamandan beri Türkiye'de çocuk patlaması görülmedi ama Karadeniz'de kanser vakalarının arttığı söylendi.

Öte yandan domuzlar da domuzluklarını yapmaktan geri durmadılar. Lee Spievack adlı bir Amerikalının parmağı kopmuş. Doktor olan kardeşi Lee'ye özel bir ilaç göndermiş. Domuzların sidik torbasından elde edilen 'domuz tozunu' kullanan Lee'nin kopan parmağı birkaç haftada eski halini almış, kopan kısım tamir edilmiş, parmak uzamış!

Şimdi tıp âlimleri oturup şaşkın şaşkın soruyormuş: Allah Allah, nasıl olur da kopan bir uzuv eski halini alır?

Bilmiyorum. Belki zamanla öğreniriz. Fakat, benim merak ettiğim şey başkadır: Diyanet İşleri yayınlarında ve fetvalarında bu olaya yer verecek mi? Madem domuzlar konusunda çok duyarlı, bu uzayan parmak öyküsüne de yer verse iyi olur.

Daha da önemlisi, eğer domuz tozuyla uzayan parmak öyküsü gerçek ise ve bu tedavi yöntemi genel bir uygulama niteliği kazanırsa, bizim din adamlarımız bu işe ne diyecek? Sakat kalan insanlarımızın domuz tozuyla tedavi edilmesini (ki domuz eti yemekten daha beter bir şey olmalı) uygun görecek mi? Uygulanacağı söylenen domuzdan kalp transplantasyonu halen başarıyla gerçekleşebildi mi, haberim yok.

Allah kolaylık versin, diyorum. Şu gelişen ve çeşitlenen dünyada geleneksel bakış açılarımızı hiç değiştirmeden ne kadar eski yaşam biçimimizi sürdürebiliriz, bilmiyorum.

t.alkan@yahoo.com.tr

İZÜ - İSMAİL KARA TÜRKİYE'DE DİNİ HAYAT ARŞİVİ